

ZPRAVODAJ 20. ROČNÍKU SETKÁNÍ DIVADELNÍ, HUDEBNÍ, TANEČNÍ, LITERÁRNÍ, VÝTVARNÉ A JINÉ ALTERNATIVY
PRAHA PARDUBICE BRNO

FESTIVAL ...PŘÍŠTÍ VLNA/NEXT WAVE... 2013: SOUČASNÉ I PŘÍCHÁZEJÍCÍ OSOBNOSTI NEZÁVISLÉ SCÉNY

Dvacet let festivalu slaví ...příští vlna/next wave... světovými premiérami a exkluzivními projekty i „divadlo-rituálem“ pro jednoho diváka...

Praha 5. 9. 2013 – Festival ...příští vlna/next wave... letos v Praze, Brně a Pardubicích představí desítky uměleckých projektů. Festival startuje 26. září dvanáctidenním programem v hlavním městě. Jubilejní dvacátý ročník zaujme světovými premiérami a exkluzivními projekty **současných i přicházejících samostatných nezávislé umělecké, zejména divadelní a hudební scény**. K nejvyhledávanějším událostem bude jistě patřit uvedení výhradně pro festival připraveného **projektu Vladimíra 518 a Davida Vrbíka *Můj pes má hlad***, premiéra inscenace Jana Horáka a Michala Pěchoučka o Juliu Fučíkovi ***Citový komediant (Studio Hrdinů)*** či nová inscenace ***Antiwords*** souboru ***Spitfire Company***, která vychází z díla Václava Havla a jeho hry Audience. Pardubické části festivalu dominuje projekt Miroslava Bambuška: ***Cesty energie – Ropa*** v Automatických mlýnech, brněnská část festivalu bude letos ve znamení renesance experimentálního prostoru ***Kabinet Múz***.

„K vlajkovým lodím festivalu však letos patří i vyhraněné projekty nastupující umělecké generace. Ty jsou koncentrovány zejména do sobotního programového bloku. Neděle naopak přináší ohlednutí za alternativní scénou posledních 20 let,“ uvádí nová hlavní kurátorka festivalu Lenka Dombrovská a dodává: „Rádi bychom posunuli festival, jeho vnímání a význam v kontextu našeho nezávislého a alternativního divadla. Chystáme ještě intenzivnější žánrové otevření festivalu, rozvíjení ediční činnosti, více hudby, happeningů, křestů knih a CD, více prostoru pro debaty a teoretickou reflexi. Chceme být i nadále podstatnou neklimentistickou platformou, která reflektuje aktuální dění v oblasti alternativního umění a především divadla u nás. Chceme spoluvytvářet toto prostředí podporou premiérových projektů i jednorázových akcí současných i přicházejících hvězd nezávislé umělecké, zejména divadelní a hudební, scény a kontinuální prezentací mimopražských souborů.“

Festival ...příští vlna/next wave... není jen pro zvané...

Významným dnem je každoročním udílení **Poct v oblasti alternativního umění**, které v pátek 4. října pod taktovkou loňské Osobnosti festivalu **Miloše Osrsona Štědrone** a v duchu jeho jedinečných kabaretů, bude uvádět **Jiří Štrébl**. Vstup na tuto akci je umožněn široké veřejnosti. Letos se bude tento slavnostní večer poprvé konat ve **Studiu Hrdinů**, se kterým jsme navázali užší spolupráci, a pobudeme v něm pět festivalových dní.

Jednou z hlavních dramaturgických linií festivalu je propojování různých žánrů a druhů umění. Ve čtvrtek 3. října festival uvede již zmiňovaný projekt Vladimíra 518 a Davida Vrbíka – exkluzivní vystoupení kombinující žánry koncertu a divadelní performance ***Můj pes má hlad***. Do této tematické linky patří i projekt, jež stojí na pomezí divadelní performance a výtvarného umění, ***Zavřeno kvůli soukromému večírku*** v galerii Trafačka a loutkovo-artefaktový horor s filmovými projekcemi, který se vrací do doby Husákovy normalizace, ***Sedmého dne*** v Rock Café.

V sobotu 5. října se pak se svými multimediálními projekty představí nejmladší generace divadelníků a především pak host ze Slovenska – režisér a klaun **Ján Mikuš**. V neděli 6. října uvedou své nejnovější projekty ostřílení matoři české alternativy – např. **Eva Tálská, Bílé divadlo** a **Alex Švamberg**. Nedělní blok připravil jako reflexi předchozích devatenácti let festivalu dosavadní kurátor Vladimír Hulec.

Druhou důležitou linií festivalu je už tradičně politické divadlo. Stálý host festivalu **Miroslav Bambušek** nás opět pozve do Pardubic na závěrečnou část cyklu **Cesty energie** – inscenaci **Ropa**. **Akce K** je název scénické montáže **Alexe Švamberka** připomínající pozapomenutou kapitolu historie, kdy českoslovenští vojáci pomáhali dohlížet spolu s Poláky, Švýcary a Švédy na dodržování příměří po korejské válce.

Tím však program stále nekončí – hned na začátku festivalu představíme staronový (a především opomíjený) prostor **Studio Paměť**, v němž sídlí legendární Divadlo Na tahu **Andreje Kroba**. S rezervací vstupenek neváhejte ani na projekt **The Stranger Gets a Gift Service** – tedy „divadlo-rituál“ pro jednoho diváka, který se koná ve spolupráci s divadlem Alfred ve dvoře.

Kompletní program festivalu je k dispozici na www.nextwave.cz

Předprodej vstupenek smsticket.cz a ticketportal.cz

KOMPLETNÍ PROGRAM FESTIVALU

ČTVRTEK 26. 9.

Divadlo Kámen

PROLOG

19:30 Divadlo Kámen: Karkulka, Agamemnón a křest knihy

Karkulka je malý průsvitný příběh o mihotavém lesním šeru, špičatých zubech a dobrém červeném vínu. Kamenná vykopávka s premiérou v roce 2001 a 65 reprízami.

REŽIE: Petr Macháček. **HRAJÍ:** Lenka Závěská, Michaela Přikrylová, Zdeňka Brychtová, Pavel Mašek, Petr Duška.

Agamemnón je jemně strukturovaná improvizace vycházející z četby krátkých úseků z právě křtěné knihy o dosavadní patnáctileté historii Divadla Kámen, založená na nové improvizáční formě připravované pro podzimní premiéru inscenace Agamemnón.

Divadlo Kámen: Karkulka, Agamemnón a křest knihy

PÁTEK 27. 9.

Alfred ve dvoře

ZAHÁJENÍ FESTIVALU

19:00 The Stranger Gets a Gift Service: Vernisáž

Může být umění vnímáno jako druh služeb? Představení projektu, který bude realizován v následujících dnech. (v češtině a angličtině)

SGGS nahlíží umění jako jedno z mnoha odvětví služeb. Projekt ustanovuje čtyři různé zóny dočasného (přibližně hodinu trvajících) setkání jednoho umělce a jednoho diváka, jehož smyslem je vyprovokovat k revizi zažitého vnímání privátního a společného a zkoumat roli umění ve vztahu k osobním a existenciálním potřebám.

Vytvářením věcí, které slouží k osobním účelům, a užíváním nástrojů obecně spojovaných s oblastí služeb, nastoluje SGGS otázku: může být i umění vnímáno jako odvětví služeb? Lze emocionální umělecký zážitek chápat jako základní potřebu, kterou je možné uspokojit, systematizovat a organizovat?

Vernisáž představí průběh výzkumu a to mj. i prostřednictvím zvukových a obrazových záznamů z březnového uvedení *The Stranger Gets a Gift*, kdy se projekt nacházel ve fázi „work in progress“.

KONCEPT: C. Maldonado, B. Lacktorin, K. Fojtková a J. Serran.

Vernisáž je zároveň pozvánkou na samotný projekt *The Stranger Gets a Gift Service*, který v divadle Alfred ve dvoře proběhne ve dnech 1., 2. a 3. října 2013.

Hudba s DJ po skončení prezentace

SOBOTA 28. 9.

VÝLET ZA ROPOU DO PARDUBIC

19:30 Automatické mlýny Josefa Gočára v Pardubicích – Miroslav Bambušek: Ropa (*Společná cesta vlakem – z Prahy hl. n. v 17:47, odjezd z Pardubic hl. n. ve 22:00*)

Závěrečná část cyklu Cesty energie.

Ropa se odehrává v blíže nespécifikované zemi na východě Evropy, která je velmi bohatá na zásoby ropy a plynu. To je také důvod, proč v této zemi podnikají petrolejářské firmy a proč kdejaký vlivný státník nezapomene tuto zemi navštívit... potrást si pivem s panem prezidentem... popřát dobrého dne.

SCÉNÁŘ a REŽIE: Miroslav Bambušek, **HUDBA:** Vladimír Franz, **VÝPRAVA:** Petr Matásek, Zuzana Krejzková a skupina DKOV, **DRAMATURGIE:** Ewan McLaren. **HRAJÍ:** Leoš Noha, Martin Finger, Halka Třešňáková, Jakub Čermák, Tomáš Bambušek, Tomáš Jeřábek a Richard Němec.

Ropa je posledním ze čtyř energetických zdrojů, který jsme si ve svém projektu „Cesty energie“ vytkli. Ropě předcházelo uhlí, voda a uran. Každé téma bylo nejprve zpracováno ve formě scénického dokumentu a následně inscenováno v industriálním prostoru, který byl danému energetickému zdroji vlastní (uhelný důl, čistička odpadních vod, hlavní velení protivzdušné obrany Československa). Nejinak tomu bude i u fenoménu ropy. Nejprve jsme realizovali scénický dokument přímo v provozu pardubické rafinerie minerálních olejů Paramo, tedy v srdci petrochemického průmyslu, a následně za rok po scénickém dokumentu budeme realizovat inscenaci o ropě. Loňský scénický dokument tvořil ouverturu pro hlavní inscenační projekt. Autoři konceptu cyklu *Cesty energie* jsou Miroslav Bambušek a Ewan McLaren.

NEDĚLE 29. 9.

Studio Paměť

PŘEDSTAVUJEME NOVÝ PROSTOR

19:00 Ondřej Elbel: Julek

Příběh člověka zasaženého krutou nemocí se věnuje významné osobnosti šumperské předlistopadové opozice. Částečně dokumentární hra o vozičkáři J. A. Vargovi si klade za cíl připomenout tuto výjimečnou postavu nedávné šumperské historie.

ÚČINKUJÍ: autor a jeho přátelé.

20:00 René Levínský: Skif (Pokus o Vaňkovku) *Premiéra*

Jednoaktová hra z prostředí současného běloruského disentu. Příběh ženy, která odmítá nabídku diktátora odjet za svým mužem do emigrace.

REŽIE: Andrej Krob. **HRAJÍ:** Ilona Semrádová a Karel Beseda.

Miroslav Bambušek: Ropa

19:30 V areálu Gočarových Automatických mlýnů – Miroslav Bambušek: Ropa (*Společná cesta vlakem – z Prahy hl. n. v 17:47, odjezd z Pardubic hl. n. ve 22:00*)

Závěrečná část cyklu Cesty energie.

Ropa se odehrává v blíže nespecifikované zemi na východě Evropy, která je velmi bohatá na zásoby ropy a plynu. To je také důvod, proč v této zemi podnikají petrolejářské firmy a proč kdejaký vlivný státník nezapomene tuto zemi navštívit... potrást si pravici s panem prezidentem... popřát dobrého dne.

SCÉNÁŘ a REŽIE: Miroslav Bambušek, **HUDBA:** Vladimír Franz, **VÝPRAVA:** Petr Matásek, Zuzana Krejzková a skupina DKO, **DRAMATURGIE:** Ewan McLaren. **HRAJÍ:** Leoš Noha, Martin Finger, Halka Třešňáková, Jakub Čermák, Tomáš Bambušek, Tomáš Jeřábek a Richard Němec.

Ropa je posledním ze čtyř energetických zdrojů, který jsme si ve svém projektu „Cesty energie“ vytkli. Ropě předcházelo uhlí, voda a uran. Každé téma bylo nejprve zpracováno ve formě scénického dokumentu a následně inscenováno v industriálním prostoru, který byl danému energetickému zdroji vlastní (uhelný důl, čistička odpadních vod, hlavní velení protivzdušné obrany Československa). Nejinak tomu bude i u fenoménu ropy. Nejprve jsme realizovali scénický dokument přímo v provozu pardubické rafinerie minerálních olejů Paramo, tedy v srdci petrochemického průmyslu, a následně za rok po scénickém dokumentu budeme realizovat inscenaci o ropě. Loňský scénický dokument tvořil ouverturu pro hlavní inscenační projekt. Autoři konceptu cyklu Cesty energie jsou Miroslav Bambušek a Ewan McLaren.

PONDĚLÍ 30. 9.

Rock Café

DEN TROCHU JINÉHO POLITICKÉHO UMĚNÍ

20:00 Divadlo Mimotaurus: Sedmého dne *Premiéra*

Establishmentem pronásledovanému básníkovi se dostane privilegia odkrýt děsivou skutečnost. Mezi námi žijí bytosti stvořené v den, kdy Bůh měl podle biblického mýtu odpočívat. A jak by také mohl? Je třeba klestit a prořezávat, stříhat a porážet. Jestliže je vám přes čtyřicet a nemáte z té doby zrovna čisté svědomí, máte se čeho bát. Tedy pokud jste člověk. Horor z doby Husákovy normalizace. Temné divadlo na hranici žánrů: loutky, činohra, výtvarné a multimediální prostředky.

REŽIE: LDDT, **FILMOVÉ SEKvence:** Markéta Jindřichová, **SCÉNOGRAFIE:** Dominik Tesař, **ŽIVÁ HUDBA:** Marek Vojtěch. **HRAJÍ:** Dominik Tesař, Jan Vejražka.

21:30 Debata

Debata o politickém a sociálně angažovaném umění z jiného úhlu pohledu – dokumentární umění není umění. První promítání ukázek z filmu Benešův palouček (r. Markéta Jindřichová).

ÚTERÝ 1. 10.

INSCENACE, ČI INSTALACE?

od 12:00 Alfred ve dvoře – C. Maldonado, B. Lacktorin, K. Fojtíková a J. Serran: The Stranger Gets a Gift Service

Art service pro jednoho diváka (každou hodinu je vpuštěn jeden divák, Malý a Velký sál, předchozí objednání nutné: 721 445 082, the.stranger.gets.a.gift@gmail.com)

Umělkyně, z rozličných oborů, vytvořily tři na sobě nezávislé (ale souběžně probíhající) performance/instalace – Amuleto, Interruptor a Reminiscencia, které Uživatel může na vlastní kůži zakusit.

Divadlo Mimotaurus: Sedmého dne

18:00 a 20:30 Galerie Trafo (vždy pro pětadvacet diváků)

Apolena Vanišová a Petr Krusha – Carlos Be: Zavřeno kvůli soukromého večírku.

„Prší krávy. A uvnitř domu se všechno děje tak poklidně. Zdá se, jako by světlo cestovalo pomaleji. Skutečnost se zkroutí, otřese a sesune se z ní balící papír, který ji obklopoval. Padá, aby odhalil, že existuje pouze relativnost. Naše relativnost.“

Apolena Vanišová a umělecká skupina Antena představují závěrečnou část triptychu divadelních her Carlose Be. V instalaci Zavřeno kvůli soukromému večírku (která vznikla podle hry Prší krávy) tentokrát opouštějí příběhy jedinců ztracených v neutěšeném světě a nahlížejí do soukromí obyčejného manželského páru, do oken usedlé venkovské domácnosti.

KONCEPT, REŽIE: Apolena Vanišová a Petr Krusha, **PŘELOŽIL:** Petr Gojda. **HRAJÍ:** Dora Bouzková, Halka Třešňáková a Petr Gojda.

STŘEDA 2. 10.

DEN NA PLNÉ OPRÁTKY

od 12:00 Alfred ve dvoře – C. Maldonado, B. Lacktorin, K. Fojtiková a J. Serran: The Stranger Gets a Gift Service

Art service pro jednoho diváka (každou hodinu je vpuštěn jeden divák, Malý a Velký sál, předchozí objednání nutné: 721 445 082, the.stranger.gets.a.gift@gmail.com)

Umělkyně, z rozličných oborů, vytvořily tři na sobě nezávislé (ale souběžně probíhající) performance/instalace – Amuleto, Interruptor a Reminiscencia, které Uživatel může na vlastní kůži zakusit.

20:00 Studio Hrdinů – Jan Horák a Michal Pěchouček:

Citový komediant Premiéra

Proč Julius Fučík? Protože se jeho osud specificky dotýká témat hrdinství a mučednictví, které jsou pro český svéráz něčím nepatřičným. Fučík a jeho mýtus prošel několika interpretacemi a lze bez nadsázky říct, že byl jediným českým mučedníkem dvacátého století, tedy tím „glorifikovaným“ a nakonec i odvrženým. Komunisté po nástupu k moci vytvořili obudný fučíkovský mýtus a z jeho vdovy udělali nástroj agitace.

REŽIE: Jan Horák a Michal Pěchouček, **HUDBA:** Dominik Gajarský, **SCÉNOGRAFIE:** Michal Pěchouček, **KOSTÝMY:** Andrijana Trpkovič. **HRAJÍ:** Stanislav Majer, Petr Šmíd, Dana Poláková, Tereza Hofová.

Po představení křest soundtracku k inscenaci

ČTVRTEK 3. 10.

DEN AUDIOVIZUÁLNÍCH PERFORMANCÍ

od 12:00 Alfred ve dvoře – C. Maldonado, B. Lacktorin, K. Fojtiková a J. Serran: The Stranger Gets a Gift Service

Art service pro jednoho diváka (každou hodinu je vpuštěn jeden divák, Malý a Velký sál, předchozí objednání nutné: 721 445 082, the.stranger.gets.a.gift@gmail.com)

Umělkyně, z rozličných oborů, vytvořily tři na sobě nezávislé (ale souběžně probíhající) performance/instalace – Amuleto, Interruptor a Reminiscencia, které Uživatel může na vlastní kůži zakusit.

20:00 Studio Hrdinů (Malý sál) – Vladimír 518 a David Urbík: Můj pes má hlad

Speciálně pro festival připravené vystoupení kombinující žánry koncertu a divadelní performance. Audiovizuální projekt sdružení SPAM si jako materiál bere skladby z několika posledních Vladimírových desek, rozkládá je a následně znovu skládá do nového tvaru. Tímto procesem tak tes-

Divadlo Gasparego – M. B. Koltés: Boj černocho se psami

tují analogie i odlišnosti klubového a divadelního prostředí. To vše za doprovodu videa, laseru, světel a tanečnicků (Jana Vrána a Palo Kršiak).

Vytvořeno speciálně pro festival.

21:30 Studio Hrdinů (Velký sál) – Petr Krusha: 2A2V n.11

Další série synchronní audiovizuální instalace. S využitím dnes už zastaralé technologie VHS, kde se přenáší v analogovém prostředí 2 video signály do 2 audio signálů. Ve videu se využívá rytmických sekvencí černobílých horizontálních čar jako automatické notáže pro audio sekvence (kolem 50 Hz), ze kterých vzniká velké spektrum zvuků zmixovaných v ambientnoise. Doprovázena performance Petra Krushy.

PÁTEK 4. 10.

Studio Hrdinů DEN POCT

20:00 Velký sál – M. O. Štědroň: Udílení Poct festivalu ... příští vlna/next wave...

Slavnostní udílení Poct festivalu, tentokrát pod taktovkou Miloše Orsona Štědroň, uvádí Jiří Štrébl. Objeví se songy z Kabaretu Ivan Blatný, Kabaret Hašek, Tony D. a Divadlo Gočár.

ŽIVÁ HUDBA: Pavel Fiedler – saxofon, Jan Švamberg – bicí, M.O.Š. – klavír. **VYSTUPUJÍ:** Alena Bazalová, Jiří N. Jelínek, Eva Velická.

21:30 Velký sál – Koncert lamme Candlewick

lamme Candlewick se věnuje hudbě od útlého dětství, své zásadní hudební zkušenosti ale získala především v posledních letech na cestách po celém světě. To se odráží i v konceptu jejího debutového alba I am you: „Celý projekt připomíná cestovní deník a reflektuje poslední dva roky mého života, které jsem strávila na cestách světem vnějším i vnitřním. Teče v něm řeka Ganga, zuří sněhová bouře u hranic Kanady, voní čerstvě posekané pole na jihu Evropy, já se v něm někdy schovávám pod palmou a jindy běžím strání a vždycky potkávám spřízněné duše a učím se žít.“

Pisničkářka vstoupila do obecnějšího povědomí svým koncertním vystoupením na pražském magistrátě, kdy přítom-

ným zastupitelům zazpívala požadavky na změnu pravidel pro pouliční umění (tzv. busking) v hlavním městě. „Principem pouličního hraní je moment, ve kterém se právě nacházíte. Stojíte na ulici všanc počasí, městu a momentální náladě kolemjdoucích i sebe sama a snažíte se něco sdělit. Mně se na hraní na ulici nejvíc líbí motiv tuláctví a hledačství,“ říká Iamme. Spolu s kolegy z iniciativy Buskerville se jí pak v minulém roce opravdu podařilo podmínky pro pražské buskery změnit a přiblížit tak naši metropoli světovým standartům.

DJ's Rádía 1 až do rána

SOBOTA 5. 10.

Studio Hrdinů

DEN NEXT

16:00 Malý sál – Open Stage / Divalo La'My / Vanda Z. Hutařová: Centrifuga Hadr

Autorská hra se zabývá se tématem „útěku“, pojednává o lidech, kteří spěchají, kteří utíkají, aniž by často věděli proč a kam. Ukazuje společnost, která se obává vybočit z již zavedeného systému a tak jen naučeně využívá klasických schémat chování, komunikačních klíše a točí se ve víru stereotypů.

SCÉNÁŘ a REŽIE: Vanda z. Hutařová, **DRAMATURGIE:** Lenka Smrčková.

17:30 Malá dvorana – Veronika Dombrovská: Postel Premiéra Jedna herečka – dva projektory

„Připadá mi, že mívám brutální, iracionální pocity zamilovanosti, naprosto neovladatelná euforie, koncentrace na jednoho člověka, trvá to pár dnů a je to jako... extáze, kterou jsem nikdy neměla, ale asi tak bych to k tomu přirovnala. Takový pocit, klasický, jarní, takový pocit, který tě úplně naplní, že asi vlastně ani nepotřebuješ jíst, protože jídlem bys třeba zamazal tu chuť, kterou si představuješ, že ten vzduch všude kolem má.“

KONCEPT a REŽIE: Veronika Dombrovská, **SCÉNOGRAFIE, VIDEO:** Mattěj Frank. **HRAJE:** Anna Zelinková.

18:30 Malý sál – Janka Micenková: NEKROgames

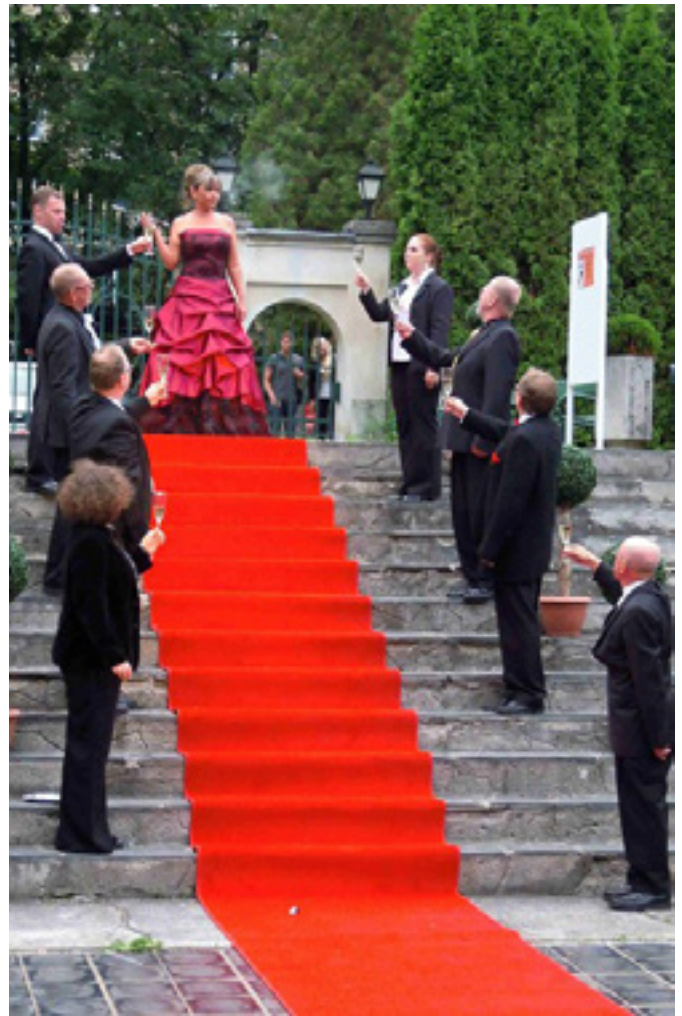
Cynická tragikomedie o lidské samotě a sebedestruktivitě, které člověka mohou pohltit a zničit pokud se těmto problémům nedokáže z různých důvodů postavit. Jestli člověk příliš dlouho žije a JE proti své přirozenosti, je zacyklený v jistém status quo a nedokáže nebo nemá sílu změnit to k vyrovnanějšímu postoji, tak se postupně může dostávat do hraničních psychických i fyzických problémů.

SCÉNÁŘ a REŽIE: Janka Micenková, **DRAMATURGIE:** Veronika Musilová a Milan Rezáč, **SCÉNOGRAFIE:** Petra Lebdušková, **KOSTÝMY:** Markéta Šafáriková, **CHOREOGRAFIE:** Petra Pellarová, **LIGHTING DESIGN:** Reiner Nagel. **HRAJÍ:** Martina Balážová, Pavla Drtinová / Tereza Virtová, Pavel Kryl, Ondřej Lemon, Rostislav Trtík.

20:00 Velký sál – Divadlo Gasparego – M. B. Koltés: Boj černocho se psami

Divadelně sugestivní příběh o latentním strachu z jinakosti, který plodí nenávisť, představí slovenský host. Inscenace získala na festivalu Scénická žatva Cenu za Tvorivý čin roku 2012.

REŽIE, SCÉNA a VÝBĚR HUDBY: Ján Mikuš, **PŘEKLAD:** Michaela Jurrovská, úprava a **DRAMATURGIE:** Jana Mikuš Hanzelová, **KOSTÝMY:** Dorota Hajková. **HRAJÍ:** Stanislav Štofčík, Ľubomír Raši, Mario Kermiet, Helena Hajková / Zuzana Rohoňová, Ľudmila Klimková, Peter Danko.

Bílé divadlo – Jan Číhal a Vladimír Machek: Sidonie Nádherná

21:30 Open Air performance před Veletržním palácem – NOT.FOR___: FUNKČNÍ-DYSFUNKČNÍ

Jak poznáte, že něco funguje? Jak poznáte, že něco nefunguje? Co děláte, když něco nefunguje? Opravíte to? Nahradíte to? Zničíte to? Nebo na to jen zapomenete? Co děláte, když něco funguje perfektně? Opravíte to? Nahradíte to? Zničíte to? Nebo na to jen zapomenete?

KONCEPT: Antonín Brinda a Fortuna Hernandez Diaz.

Vytvořeno speciálně pro festival

22:00 Velký sál – Koncert – Nèro Scartch

Projekt stejnojmenného multiinstrumentalisty. Tvorbou nemá žánrové hranice, pohybuje se někde v rozmezí tvrdé elektronické hudby s metalovými kytarami, přes ambient až k industriálu.

Vystoupení probíhají s živou kapelou, kterou tvoří Jan Drábek, Jared Ennock a Jan Matějka.

NEDĚLE 6. 10.

Studio Hrdinů

DEN NEXT-TO-DEATH

17:00 Velký sál – Bílé divadlo – Jan Číhal a Vladimír Machek: Sidonie Nádherná Pražská premiéra

Ve světě, kde je individuální prožitek vším, obrací se pozornost k ženě a ženství. Žena je více svázaná s přírodou, a tím větší blízkost k prvopočátku – v jejím lůně přece vzniká život. →

Eva Tálská: Hladový ples

Žena zdá se být předurčena k tomu, aby muži ukazovala nové cesty a skýtala mu oporu v nejistém světě – její ruce je svěřeno vést muže tam, kde ho chce mít Bůh...

REŽIE: Jan Číhal a kol., **SCÉNÁŘ:** Jan Číhal, Vladimír Machek, **HUDBA:** Jana Sglundová, No Balls Ensemble, Pavel Helebrand. **HRAJÍ:** Šárka Nebojšová, Jana Sglundová, Eva Cyprichová, Jan Číhal, Petr a Luděk Jičínský, Rosťa Holman, Jakub Číhal, Jiří Sekáč, Polda Kristin, Valter Kotterba.

18:30 Malý sál – Eva Tálská: Hladový ples *Pražská premiéra*

Inscenace se dotýká uzurpace směřující k likvidaci českého a slovenského národa, jeví se jako menší či větší koncentrák bez oplocení, ale žijící ve zvláštní tabuizované izolovanosti uprostřed společnosti.

Scénář je vytvořen z cyklu Potopa Františka Halase včetně vybraných Náčrtů a Záznamů. Dále do skladby scénáře patří Modlitba stará – stará, Modlitba za vodu, Krajina s kyvadly a několik čtyřverší ze sbírky Naděje s bukovými křídly – vše od Jana Skácela. Scénář doplňuje báseň Píseň Josefa Čapka a báseň Tvé srdce Agáto... Charlese Baudelaira. Potápějící dům je inspirován snem Tomáše Janybky, Časový proud vychází ze snu Viktora Černického.

REŽIE a SCÉNOGRAFIE: Eva Tálská, **HUDBA:** skladby Petera Grahama, **POHYBOVÁ PŘÍPRAVA a BAROKNÍ TANCE:** Sandra Donáczí, **VÝROBA:** Antonín Maloň, výtvarná konzultace: Sylva Hanáková. **HRAJÍ:** Monika Matoušková, Táňa Janevová, Veronika Troppová, Růžena Dvořáková, Tomáš Janybka, Viktor Černický, Filip Teller.

20:00 Foyer – Poslední debata z cyklu Možnosti alternativy

Na pranýři bude tentokrát Vladimír Hulec.

21:00 Malý sál – AVA'n'GARDE: Akce K *Premiéra*

Multimediální scénická montáž připomínající pozapomenutou kapitolu historie, kdy českoslovenští vojáci pomáhali dohlížet spolu s Poláky, Švýcary a Švédy na dodržování příměří po korejské válce. Autentické vzpomínky členů Dozorčí komise neutrálních států z let 1953–1956 spojené zakomponované do zvukové ambientní koláže spojující elektronickou hudbu s akustickými nástroji a s terénními nahrávkami z Koreje doplňují filmy pořízené samotnými účastníky.

NÁMĚT, SCÉNÁŘ a REŽIE: Alex Švamberg, video: Sonja Jurčáková. **HUDBA:** Jana Kneschke – *elektrické housle*, Hamply, Alexandra Niklíčková – akordeon, klávesy, xylofon, Vladimír Štastka – baskytary, Alex Švamberg – elektronika, samplý, syntezátory, perkuse, hlas, Andrea Švambergová – hlas.

22:30 Velký sál – Koncert DekadentFabrik

Duchovně se hudba DekadentFabrik vrací k divokému a trochu psychedelickému jazzu starých zakouřených klubů. Jejich živé koncerty bývají často přirovnávány k prožitku po požití tvrdých drog, ale bez následných abstinenčních příznaků.

VIDEOPROJEKCE: Ondřej Tuček. **HUDBA:** David Cajthaml – *el. kytara, sampler, autor hudebních podkladů*, Dj Satan (Otto M. Urban) – *sampler*, Micoláš Chadima – *saxofony*, Ivan Bierhanzl – *el. kontrabas a baskytara*.

ČTVRTEK 10. 10.

NoD/Roxy

20:00 Spitfire Company & Sivan Eldar: Antiwords

Ovlivněno dílem Václava Havla především jeho hrou Audience a jejím legendárním zpracováním režiséra Menzela, který do role sládky obsadil Landovského, jenž během hraní vypil přibližně devět osmistupňových piv. Podaří se Miřence Čechové a Jindřišce Křivánkové překonat tento výkon? Podaří se jim dosáhnout hraničního stavu, který odkazuje na havlovský motiv odcizení a hrabalovskou poetiku samoty. V hlavní roli spolu s aktérkami inscenace i velké hlavy od sochařky Pauliny Skavové a hudba Sivan Eldar speciálně složená pro tuto událost.

KONCEPT: Miřenka Čechová, Petr Boháč, **REŽIE:** Petr Boháč, **HUDBA:** Sivan Eldar **LIGHT DESIGN:** Martin Špetlík, Robert Janč **MASKY:** Paulina Skavova.

Spitfire Company & Sivan Eldar: Antiwords

BÁSEŇ VLADIMÍRA MACHKA K INSCENACI BÍLÉHO DIVADLA SIDONIE

Vrchotovy Janovice

Krásná baroneso
s ideálním uchem
k naslouchání
snad nesou se k vám nesou
i mé nářky
nad slábnoucím sluchem
nad ztrátou
úvozových cest podél strání
kde s heřmánkem
a mátou peprnou
kvetly jabloně
v růžových barvách
mých buněk
a tkání
Však ještě
krásná baroneso
z temnot nad rybníkem
ozývá se houkání sýčků
když labutě táhnou

do brány růžové
růžovou bryčku
s Rainerem Mariou Rilke
Však ještě
krásná baroneso
voda ve studánce
průzračná a čistá
i když zde dopsány
„Poslední dnové lidstva“
a slimáci
stahují se už i tam
kde kdysi jeřabiny rudé
kde kdysi krásná baroneso
chodila jste s hlavou
v oblacích
v domnění že střed vesmíru
je všude

Vlevo Jan Číhal, vpravo Vladimír Machek

1000 DŮVODŮ, PROČ NAVŠTÍVIT ...PŘÍŠTÍ VLNU/NEXT WAVE...

Co tvoří typického návštěvníka festivalu ...příští vlna/next wave...? Jaké jsou jeho estetické nároky na svět, co mu činí potěšení a naopak jej odrazuje a ničí? Je ten typ diváka, který chodí obohacovat svou duši, zažívat atmosféru jedinečnosti a třeba si i zlepšit fyzickou?

Z mého malého průzkumu se vylouplo několik pozoruhodných faktů. Svého blízkého okolí jsem se ptal na v zásadě základní otázky, které se poté samy začaly řetězit a proplétat. Na otázku „Na co jít na festivalu?“ se bez větší rozvahy objevovaly od respondentů odpovědi: „Festival? Proč vůbec chodit divadla?“ Všechny odpovědi nepříliš zanedbatelného vzorku (1000 respondentů) lze shrnout do 10 samostatných skupin podle věku a divácké zkušenosti.

- 1-10 **Divadlo je hlediště a jeviště.**
- 11-22 **V hledišti jsou všichni oblečení.**
- 23-33 **Na jevišti se všichni obnažují.**
- 34-44 **Už neplatí, že diváci jsou vždy v hledišti a oblečení...**
- 45-55 **...na rozdíl od herců, kteří bývají všude a nejsou třeba vůbec vidět.**
- 56-66 **Teď už se neříká herec, ale performer.**
- 67-77 **Při performancích je možné cokoliv.**
- 78-88 **Cokoliv nelze vymežit.**
- 89-99 **Nad divadlem se nedá přemýšlet, protože je nevymežitelné.**
- 100-1000 **Na divadlo se dá dívat právě proto.**

Většina se i přesto shoduje na tom, že se chodí do divadla fascinovat, což je zdravé a ve výsledku nezáleží na tom, zda jsou oblečení aktéři nebo publikum. V nedávné době to bylo poměrně běžné a příjemné. Proto jsem vyřadil zvláštní kategorii respondentů, kteří horečně volali, aby byli v divadle všichni zase oblečení. ...příští vlna/next wave... je svátek a při nich jedno stehno nezůstává zahaleno.

Martin Macháček

SICE KRADU, ALE CÍLE MÁM VZNEŠENÉ

Jako tvůrce považovaný za alternativního odpovím na otázky o alternativnosti celkem stručně: alternativnost, alespoň tak, jak tomuto pojmu rozumím, pro mě není zajímavá. Podle mého názoru jde o pojem, který dnes označuje něco jako „nekonvenčnost formy“ či „neobvyklost přístupu“, což je v době bohaté na nové formy a přístupy mlhavé vymezení.

Raději bych si společně se čtenářem vyjasnil a co nejpřesněji formuloval rozdíl mezi hledajícím divadlem a řemeslným divadlem. Popis tohoto rozdílu nebude nijak objektivní, ale myslím, že je občas dobré něco celkem samozřejmého upřesnit nebo popsat z dosud nepublikovaného pohledu.

Na úvod bych ovšem přece jen rád vzdal poctu jednomu z alternativních způsobů vyjadřování, který je v určitých případech lepší, účinnější a snad i přesnější než pokusy o racionální rozbor, jež zdělavě provozuji níže v tomto článku. Věřím, že svým alternativním způsobem vyjádření nikoho neurazím, a ujišťuji čtenáře, že to myslím dobře.

Pokus o alternativní vyjádření jedné neobjevné skutečnosti

Divadlo je pro mě hledání skrze estetiku, bezprostřední komunikaci a živé situace. Protože je hledáním skrze estetiku, je uměním. Protože je bezprostřední a živé, je živým uměním.

Nesnáším lidové sračky všech úrovní lidovosti včetně sraček podlézajících pseudointelektuálům. Nesnáším pseudoemoce a předem daná sdělení. Uráží mě, když se hochštaplerská sračka vydává za umění.

Nesnáším lhaní včetně lhaní na estetické úrovni (tj. včetně nevysloveného a nevyslovitelného lhaní) a mazání medu kolem huby v jakékoli podobě.

Nevěřím divadlu, na němž jsou jeho tvůrci existenčně závislí, protože takové divadlo musí být ze své podstaty vždy lidové, lživé (přínejmenším romantické) nebo podlézavé.

Pohoršuje mě fabrikování předem připravených a nazkoušených emocí, významů a sdělení. Emoce, významy a sdělení mají (ales-

poň do velké míry – stoprocentně to většinou nejde) vznikat živě při představení. Jsou-li předem připravené, cítím se podveden, urážím se a spravedlivě nadávám.

Je mi špatně, když tvůrci nemají estetickou a tematickou vizi. Je pro mě nepřijatelná estetická rozplizlost, odfláknutost, nekvalifikovanost.

Ještě hůř mi je, když si uvědomím, že i moje a naše tvorba není prosta výše uvedených příznaků sračky...

Když díky divadlu (tedy skrze estetiku, bezprostřední komunikaci a živé situace nebo i jinak) něco objevím, často mi nebývá o nic lépe, protože s takovými objevy je často nesnadné se vyrovnat. Ale jsou samozřejmě pokrokem... snad duchovním nebo jakým... Ale ne, občas samozřejmě při divadle zaznamenám nevyslovitelnou komplexní radost. Asi jako při každé pořádné práci...

Petr Odo Macháček, Divadlo Kámen
(Celý text naleznete v letošním vydání revue Orghast.)

Festival pořádá o.s. Příští vlna a HAPPY END Production za podpory Ministerstva kultury ČR a Hlavního města Prahy.

Ředitel festivalu → MgA Jakub Matějka / **Kurátoři festivalu** → Lenka Dombrovská a Vladimír Hulec /

Šéfredaktorka Tsunami → Lenka Dombrovská / **Grafika festivalových materiálů** → Studio Designiq /

Produkce → Kryštof Míšek, Jan Chudomel / **PR** → Helena Nobile

MÍSTA KONÁNÍ:

Praha → **Alfred ve dvoře** – Františka Křížka 36, Praha 7 / **Divadlo Kámen** – Nekvasilova 2, Praha 8 / **Rock Café** – Národní 20, Praha 1 / **Roxy/NoD** – Dlouhá 33, Praha 1 / **Studio Hrdinů (Veletržní palác)** – Dukelských hrdinů 47, Praha 7 / **Studio Paměť** – Soukenická 29, Praha 1 / **Trafo Galerie – Puppenklinik** – Kurta Konráda 1, Praha 9

Pardubice → **Automatické mlýny Josefa Gočára** – Mezi mosty 436, Pardubice

CENY VSTUPENEK:

100–250 Kč

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK:

smsticket.cz a ticketportal.cz

INFORMACE:

www.nextwave.cz, info@nextwave.cz

CENY PERMANENTEK:

250–960 Kč